

Ministra Skarbu z dnia 20 czerwca 1924 r. (Monitor Polski Nr. 142, poz. 412), jak również znaczki stemplowe wartości 50 zł, 40 gr i 30 gr, sporządzone według wzorów, opisanych w § 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842), mogą być używane tylko do końca września 1934 r. Znaczki takie, nie użyte celem uiszczenia opłaty stemplowej, zostaną wymienione na znaki stemplowe, będące w obiegu, w razie przedstawienia ich do wymiany w czasie od dnia 15 września do 15 października 1934 r. Przytem mają zastosowanie §§ 90 — 93 powołanego rozporządzenia z dnia 10 października 1932 r. w brzmieniu § 1 (punktu 29) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 797).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

710.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 sierpnia 1934 r.

w sprawie utraconych obligacji 6% pożyczki wewnętrznej.

Na podstawie art. 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 503) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Właściciel utraconej obligacji Pożyczki Narodowej może wystąpić do Urzędu Długów Państwa z pisemnym wnioskiem o jej unieważnienie i wydanie mu obligacji nowej tejże wartości imiennej.

(2) Za właściciela obligacji uważa się osobę, która w charakterze właściciela danej obligacji jest zapisana w ewidencji Urzędu Długów Państwa.

(3) Wniosek o unieważnienie obligacji powinien zawierać przedstawienie okoliczności, w jakich obligacja została utracona.

§ 2. (1) Po otrzymaniu wniosku, odpowiadającego wymaganiom postanowień § 1, Urząd Długów Państwa ogłasza w „Monitorze Polskim” dwukrotnie w odstępie tygodniowym o zgłoszeniu takiego wniosku, wzywając posiadacza lub inne osoby, roszczące sobie prawa do objętej wnioskiem obligacji, aby przed upływem trzech miesięcy od daty drugiego ogłoszenia okazali tę obligację Urzędowi Długów Państwa lub też zgłosili przeciwko jej unieważnieniu umotywowany sprzeciw.

(2) Jeżeli w ciągu terminu, ustanowionego w ustępie (1) paragrafu niniejszego, nikt nie zgłosi się z obligacją ani nie wniesie sprzeciwu, Urząd Długów Państwa unieważni obligację, ogłosi o unieważnieniu jej w „Monitorze Polskim” i wyda wnioskodawcy nową obligację tejże wartości imiennej bez kuponów.

(3) W razie zgłoszenia sprzeciwu strony będą odesłane na drogę sądową.

(4) Nowa obligacja, wydana wzamian unieważnionej, będzie wystawiona na nazwisko subskrybenta obligacji unieważnionej, przyczem, o ile były dokonane przelewy, Urząd Długów Państwa stwierdzi z urzędu na nowej obligacji ostatni przelew; stwierdzenie powyższe zastępuje formalny przelew, dokonany za zgodą Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej.

§ 3. Koszty, związane z unieważnieniem utraconej obligacji i wydaniem nowej, ustali Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej.

§ 4. Podania w sprawach, unormowanych rozporządzeniem niniejszym, wolne są od opłat stemplowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

711.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 sierpnia 1934 r.

w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wyłączeń z Ordynacji Zamoyskiej.

Na podstawie art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. w sprawie wyłączeń z Ordynacji Zamoyskiej (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 666) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 sierpnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 482), zarządzam się co następuje:

§ 1. Wyłącza się z nieruchomości ziemskiej „Dobra Ziemskie Ordynacja Zamoyska” obszar gruntu 12.500 ha wraz ze znajdującymi się na tych gruntach drzewostanami, zakładami przemysłu rolnego, budynkami i innymi przynależnościami gruntów, oraz zwalnia się wyłączony obszar gruntów z pod rygorów statutowych i ustawowych. Obszar wyłączony, bądź też sumy, uzyskane ze sprzedaży tego obszaru, mogą być użyte wyłącznie na cele, wymienione w ustępie 2 art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. w sprawie wyłączeń z Ordynacji Zamoyskiej (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 666) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 sierpnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 482).

Obszar wyłączony uwidoczniony jest na 96 planach, sporządzonych przez mierniczego przysięgłego Juliusza Sikorskiego w 1934 r., oznaczonych numerami 141 — 236, zaopatrzonych pieczęcią Ministerstwa Skarbu i napisami tegoż Ministerstwa, oraz obejmuje następujące części Dóbr Ziemskich Ordynacji Zamoyska: